

Referat despre poezia *Sufletul satului* scrisa de Lucian Blaga - a doua parte

Detasat, ca existenta de sine statatoare, sufletul satului umple spatiul fal-faind "ca un miros sfios de iarba taiata, / ca o cadere de fum din stresini de paie, / ca un joc de iezi pe morminte inalte". Sintagma din titlu preia semnificatii metaforice care, corelate, configureaza un univers de sensibilitate plin de poezie: mirosul ierbii, fumul cazut, jocul iezilor pe morminte deschid spatiul catre o a patra dimensiune - aceea a unui spatiu-timp fara determinare. Trecut imemorial si perspectiva nelimitata, scufundare de zodii si efemeritate a orizontului inaltat parelnic, inocenta dezlantuire a naturii deasupra formelor caduce...

Seara devine timpul sacru - amintind de momentul acesta in viziune eminesciana, ca timp al izvorarii. Poezia devine un cantec-elogiu, evitand descriptivul si imnicul. Poem-sugestie, poem-receptacul de semnificatii emblematice, *Sufletul satului* concentreaza imagini arhetipale despre satul originilor sau satul-idee, asa cum il numea poetul in *Elogiul satului romanesc*. Satul-idee si orasul modern stau in opozitie. "Satul nu este situat intr-o geografie pur materiala si in retea determinantelor mecanice, ca orasul; pentru propria sa constiinta, satul este situat in centrul lumii si se prelungeste in mit. Satul se integreaza intr-un destin cosmic, intr-un mers de viata totalitar, dincolo de al carei orizont nu mai exista nimic" (Ion Pop, op. cit). In acest spatiu poetic al legaturilor perfecte in cerul copilariei cu universul tainelor, satul se reveleaza ca existenta ritualica, rostindu-se intr-un limbaj magic, esential.

Asocierea cu *Elogiul satului romanesc* nu e intamplatoare: "Poezia aceasta anticipeaza teoria filosofului despre matricea folclorica a ordinii faptelor spirituale prin care cultura se monumentalizeaza intr-un proces de maturizare spirituala pusa sub semnul "vesniciei satului", satul fiind considerat, ca pastrator al matricii stilistice, un itinerar indelung pregatit pentru geniile creatoare de cultura majora" (E. Todoran, Lucian Blaga. Mit. Poezie. Mit poetic). Satul, cu metafizica lui, e o lume-totalitate, o geografie mitologica in care sufletul traieste la adapostul arhetipurilor si al ritmurilor ritualice.